

Sygn. akt II Ka 316/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2021r.

Sąd Okręgowy w Krośnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Arkadiusz Trojanowski

Protokolant: st. sekr. sądowy Renata Walczak-Wójcik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Jaśle – **Andrzeja Dubiela**

po rozpoznaniu na rozprawach w dniach 27 października i 24 listopada 2021 r.

sprawy **A. K. (1)**, s. S. i B. zd. K., ur. (...) w J.

oskarżonego o przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. i inne

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonego i jego obrońcę z urzędu

od wyroku Sądu Rejonowego w Jaśle z dnia 7 czerwca 2021 roku,

sygn. akt II K 585/20

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że eliminuje z opisu przypisanych oskarżonemu A. K. (1) w pkt VII czynów sformułowanie: „stosował wobec niego groźby bezprawne” a z kwalifikacji art. 224 § 2 k.k. i art. 11 § 2 k.k. oraz za podstawę prawną skazania przyjmuje art. 226 § 1 k.k.,

II. w pozostałej części utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy,

III. zwalnia oskarżonego A. K. (1) od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, w tym od opłaty za drugą instancję,

I. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. M. (1) – Kancelaria Adwokacka w R. kwotę 1033,20 zł /jeden tysiąc trzydzieści trzy złote i dwadzieścia groszy/, obejmującą podatek VAT, tytułem nieopłaconych kosztów obrony w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 316/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Jaśle z dnia 7 czerwca 2021 r., sygn. akt: II K 585/20

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.1.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. **Wnioski**

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

**2. Ustalenie faktów w związku z dowodami
przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy**

1.5. Ustalenie faktów

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

1.6. Ocena dowodów

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów	

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>Obraza przepisów prawa materialnego, tj. art. 226 § 1 k.k. i art. 224 § 2 k.k., polegającą na przyjęciu, że oskarżony swoich zachowaniem zrealizował znamiona ww. czynów, poprzez znieważenie słowami powszechni uznanymi za obelżywe w nocy z dnia 24/25 lipca 2020 r. na terenie Szpitalnego Oddziału Ratunkowego w J. lekarza A. S. i stosowanie wobec niego gróźb bezprawnych podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych polegających na badaniu oskarżonego, celem ustalenia, czy może on być osadzony w zakładzie karnym, celem odbycia kary pozbawienia wolności, w sytuacji gdy ochrona prawna należna funkcjonariuszowi publicznemu przyznana lekarzowi w art. 44 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty nie obejmuje sytuacji innych, niż udzielanie pomocy doraźnej (a więc udzielanie pierwszej pomocy i podejmowanie medycznych czynności ratunkowych) lub pomocy lekarskiej wtedy, gdy zwłoka w jej udzieleniu mogłaby spowodować</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	niebezpieczeństwo utraty życia, ciężkiego uszkodzenia ciała lub ciężkiego rozstroju zdrowia oraz w innych wypadkach niecierpiących zwłoki, a w tak w przedmiotowej sprawie nie jest,	
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzut obrońcy oskarżonego należy uznać za nieuzasadniony.</p> <p>W realiach niniejszej sprawy lekarzowi A. S. (1) z pewnością przysługiwała ochrona prawna należna funkcjonariuszom publicznym, a to z uwagi na art. 44 pkt 2 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty. A. S. (1) w nocy z dnia 24/25 lipca 2020 r. pełnił dyżur na Szpitalnym Oddziale Ratunkowym na terenie Szpitala (...) w J., będącym tzw. (...), których działalność reguluje ustawa z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej. Szpital jako Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej wykonuje zadania publiczne w zakresie ochrony zdrowia. Według art. 55 ust. 1 pkt 1 ustawy o działalności leczniczej. podmiot ten może uzyskiwać środki finansowe z odpłatnej działalności leczniczej. Umowy o udzielanie tych świadczeń zawiera z kolei ze świadczeniodawcami również Narodowy Fundusz Zdrowia, dysponujący środkami publicznymi określonymi w art. 116 ustawy z 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Z powyższego wynika więc, że lekarz wykonujący zawód w (...), a więc w podmiocie wykonującym działalność leczniczą, który zawarł</p>		

umowę o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, w związku z udzielaniem w nim świadczeń zdrowotnych jest objęty ochroną prawną należną funkcjonariuszom publicznym zgodnie z art. 44 pkt 2 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty. Sąd pierwszej instancji uzasadnił wprawdzie objęcie lekarza A. S. ochroną prawną należną funkcjonariuszom publicznym, błędnie na podstawie art. 44 pkt. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty, nie zmienia to jednak fakt, że ochrona ta faktycznie ww. przysługiwała jednak na innej podstawie prawnej.

3.2.

Obraza przepisów prawa materialnego, tj. art. 226 § 1 kk, polegającą na przyjęciu, że oskarżony swoim zachowaniem zrealizował znamiona ww. czynu, poprzez znieważenie słowami powszechni uznanymi za obelżywe w nocy z dnia 24/25 lipca 2020 r. na terenie Szpitalnego Oddziału Ratunkowego w J. lekarza T. K. (1) i stosowanie wobec niego gróźb bezprawnych podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych polegających na badaniu oskarżonego, celem ustalenia, czy może on być osadzony w zakładzie karnym, celem odbycia kary pozbawienia wolności, w sytuacji gdy ochrona prawna należna funkcjonariuszowi publicznemu przyznana lekarzowi w art. 44 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty nie obejmuje sytuacji innych, niż udzielanie pomocy doraźnej (a więc udzielanie pierwszej pomocy i podejmowanie medycznych

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

	czynności ratunkowych) lub pomocy lekarskiej wtedy, gdy zwłoka w jej udzieleniu mogłaby spowodować niebezpieczeństwo utraty życia, ciężkiego uszkodzenia ciała lub ciężkiego rozstroju zdrowia oraz w innych wypadkach niecierpiących zwłoki, a w tak w przedmiotowej sprawie nie jest,	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut obrońcy jest całkowicie niezasadny. Argumentacja przedstawiona w zakresie pkt. 3.1 jest adekwatna również w odniesieniu do powyższego zarzutu. Lekarzowi T. K. przysługiwała ochrona prawna należna funkcjonariuszom publicznym, z uwagi na art. 44 pkt 2 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty, nie zaś na podstawie pkt 1 ww. art.		
3.3.	Obraza przepisów postępowania, mająca wpływ na treść orzeczenia tj. art. 413 § 1 pkt 1 k.p.k. poprzez przyjęcie, że oskarżony swoim zachowaniem zrealizował znamiona przestępstwa z art. 224 § 2 k.k., opisanego w punkcie VII zaskarżonego wyroku, odnoszącego się do lekarza A. S., mimo braku w opisie czynu zarzucanego i przypisanego oskarżonemu ustawowego zwrotu określającego znamię czynności wykonawczej, tj. działania w celu zmuszenia funkcjonariusza publicznego albo osoby do pomocy mu przybranej do przedsięwzięcia lub zaniechania prawnej czynności służbowej.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut obrońcy należy uznać za zasadny.</p> <p>Na wstępie należy zaznaczyć, że z opisu powyższego zarzutu wynika, iż obrońca zarzuca obrazę art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k., nie zaś § 1 pkt. 1 k.p.k.. Niemniej jednak zarzut obrońcy jest zasadny, opis czynu zawarty w pkt. VII wyroku Sądu pierwszej instancji nie koresponduje ze znamionami przestępstwa z art. 224 § 2 k.k., tj. opis ten nie wskazuje znamienia „celu zmuszenia funkcjonariusza publicznego albo osoby do pomocy mu przybranej do przedsięwzięcia lub zaniechania prawnej czynności służbowej”. Powyższego celu w opisie przypisanego czynu nie było, więc przesłanki z art. 224 § 2 k.k. nie zostały zrealizowane.</p>		
<p>3.4.</p>	<p>Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, polegający na uznaniu, że oskarżony kierował dnia 24 lipca 2020 r. w J. na ul. (...) w ruchu lądowym samochodem osobowym marki V. (...), będąc w stanie nietrzeźwości, podczas gdy okoliczność ta nie ma potwierdzenia w materiale dowodowym, ponieważ oskarżony A. K. (1) w złożonych wyjaśnieniach podał, że w dniu zdarzenia siedział na fotelu kierowcy, jednak silnik samochodu był wyłączony, co potwierdził świadek M. M. (2), a co w konsekwencji przekłada się na przyjęcie, że oskarżony nie prowadził samochodu w strefie ruchu nie stosując się do decyzji o cofnięciu uprawnień,</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut obrońcy należy uznać za całkowicie bezzasadny w świetle zgromadzonego materiału dowodowego. Wyjaśnienia oskarżonego A. K. w części w której twierdził, iż nie prowadził w dniu 24 lipca 2020 r. samochodu osobowego marki V. w stanie nietrzeźwości, gdyż silnik samochodu był wyłączony, zostały prawidłowo uznane za Sąd pierwszej instancji za całkowicie niewiarygodne. Z zeznań, przeprowadzających wówczas interwencję funkcjonariuszy policji D. U. (k. 186-187) i K. K. (187-188), które zostały zasadnie przez Sąd pierwszej instancji, uznane za wiarygodne, spójne i nie budzące najmniejszym wątpliwości wynika, że oskarżony został zatrzymany przez policjantów w trakcie manewru wycofywania, a więc niewątpliwie prowadził samochód. Natomiast zeznania świadka D. M. (k. 201-202), którego łączą z oskarżonym relacje rodzinne i koleżeńskie, są sprzeczne z kluczowymi w niniejszej sprawie dowodami, i są, także zdaniem Sądu odwoławczego, częścią przyjętej linii obrony oskarżonego.</p>		
<p>3.5.</p>	<p>Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, polegający na uznaniu, że oskarżony w nocy z 24/25 lipca 2020 r. w celu zmuszenia funkcjonariusza policji K. K. do zaniechania prawnej czynności służbowej polegającej na zatrzymaniu oskarżonego i doprowadzeniu go do zakładu karnego celem odbycia kary pozbawienia wolności, stosował wobec niego groźby bezprawne i</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	<p>naruszył jego nietykalność cielesną, w sytuacji gdy z wyjaśnień oskarżonego jednoznacznie wynika, że nie działał on z zamiarem zmuszenia funkcjonariusza policji do zaniechania prawnej czynności służbowej, gdyż w pełni zdawał sobie sprawę, że jego doprowadzenie do jednostki penitencjarnej przez funkcjonariuszy policji jest nieuniknione.</p>	
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut obrońcy należy uznać za całkowicie bezzasadny.</p> <p>Z zeznań funkcjonariuszy D. U. i K. K. wynika jednoznacznie, iż zachowanie oskarżonego po okazaniu mu przez funkcjonariusza K. K. nakazu doprowadzenia do Zakładu Karnego wykracza daleko poza „wyładowywanie złości” jak twierdzi obrońca. Oskarżony uderzał głową w stół,</p> <p>czym zmusił policjantów do interwencji zapobiegającej jego samookaleczeniu się, nadto formułował szereg gróźb pod adresem funkcjonariusza K. K., w tym iż go „załatwi, posądzi o pobicie i spowodowanie u niego obrażeń”. Świadczy to o tym, że oskarżony swoim zachowaniem próbował wyrzucić presję na funkcjonariuszu, tak aby z uwagi na kierowane pod jego adresem zarzuty zaprzestał on wykonywać wobec oskarżonego dalszych czynności.</p>		
<p>3.6.</p>	<p>Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, polegający na uznaniu, że oskarżony w nocy z 24/25 lipca 2020 r. naruszył nietykalność cielesną</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	<p>funkcjonariusza Policji sierż. sztab. D. U., poprzez oplucie jego munduru podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych, w sytuacji gdy z wyjaśnień oskarżonego wynika, że oskarżony opluł tylko jednego z policjantów tj. K. K.,</p>	
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzut obrońcy jest całkowicie bezzasadny.</p> <p>Z zeznań funkcjonariuszy wynika, że zarówno K. K. jak i D. U. zostali opluci przez oskarżonego, przez co została naruszona ich nietykalność cielesna. Fakt, że oskarżony chciał opluć jedynie K. K. nie ma żadnego znaczenia w perspektywie przypisania mu popełnienia przestępstwa z art. 226 § 1 k.k. również wobec D. U.. Oskarżony co wynika z zeznań świadków, „splunął w ich kierunku”, co oznacza, że nawet jeżeli nie chciał opluć D. U., to jednak z pewnością się godził z tym, że może to przypadkowo zrobić.</p>		
3.7.	<p>Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, polegający na uznaniu, że oskarżony w nocy z 24/25 lipca 2020 r. w J. w Szpitalnym Oddziale Ratunkowym pomógł pełniącemu dyżur lekarza A. S. o nadużywanie alkoholu i pełnienie obowiązków służbowych w stanie nietrzeźwości tj. o postępowanie mogące poniżyć go w opinii publicznej oraz narazić go na utratę zaufania potrzebnego dla zawodu lekarza, podczas gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego tj.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	z nagrania interwencji dołączonego do akt sprawy przez K. K. wynika, że oskarżony nie wypowiadał tego rodzaju słów,	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzut obrońcy oskarżonego należy uznać za całkowicie bezzasadny.</p> <p>W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że sam oskarżony w wyjaśnieniach (k. 186) przyznał, że wypowiadał słowa mające charakter pomówienia o nadużywanie alkoholu i pełnienie obowiązków służbowych w stanie nietrzeźwości, o czym świadczy cyt.: „ja faktycznie powiedziałem lekarzowi S., że nadużywa alkoholu i pełni obowiązki w takim stanie, ponieważ wcześniej od innych osób słyszałem, że takie sytuacje mają miejsce”. Ponadto, będący świadkami bezpośrednimi tego zdarzenia funkcjonariusze, również zeznali, że oskarżony pomawiał lekarza S. o to, że jest „pijakiem i, że przyjmuje na oddziale pijany”(k. 188) oraz, że „jest alkoholikiem, przyjmuje w stanie nietrzeźwości” (k. 188).W związku z powyższym, ustalenia Sądu pierwszej instancji w tym zakresie zdaniem Sądu odwoławczego są zasadne i korelują z całokształtem zebranego w sprawie materiału dowodowego.</p>		
Wniosek		
Obrońca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od przestępstw z:	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

-art. 178a § 4 kk,

-180a kk,

-przestępstwa zakwalifikowanego jako art. 224 § 2 kk i art. 226 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 § 1 kk, dotyczącego lekarza A. S.,

-przestępstwa z art. 226 § 1 kk, odnoszącego się do lekarza T. K.,

-przestępstwa z art. 212 § 1 kk,

-przestępstwa z art. 222 § 1 kk, odnoszącego się do D. U.,

Ponadto, w zakresie czynu odnoszącego się K. K. opisanego w punkcie VI zaskarżonego wyroku, obrońca wniósł o wyeliminowanie z opisu czynu kwestii odnoszących się do działania przez oskarżonego w celu zmuszenia funkcjonariusza Policji sierż. sztab. K. K. do zaniechania prawnej czynności służbowej, polegającej na zatrzymaniu oskarżonego i doprowadzeniu go do zakładu karnego celem odbycia kary pozbawienia wolności i w konsekwencji wyeliminowanie z kwalifikacji prawnej art. 224 § 2 kk.

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Wniosek obrońcy należy uznać za częściowo zasadny w zakresie odnoszącym się do pkt VII zaskarżonego wyroku. Sąd Odwoławczy postanowił wyeliminować z kwalifikacji prawnej w pkt VII wyroku art. 224 § 2 k.k., a z opisu czynu stosowanie gróźb karalnych. Opis czynu sprawcy dokonany przez Sąd nie uzasadnia realizacji jednego ze znamion wskazanych w art. 224 § 2 k.k.,

<p>tj. „celu zmuszenia funkcjonariusza publicznego albo osoby do pomocy mu przybranej do przedsięwzięcia lub zaniechania prawnej czynności służbowej”.</p> <p>W pozostałym zakresie, z uwagi na fakt, iż sprawstwo wskazanych przestępstw zostało przez Sąd pierwszej instancji należycie wykazane wniosek obrońcy należy uznać za bezzasadny.</p>		
Wniosek		
Oskarżony wniósł o ponowne rozpatrzenie sprawy.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wniosek oskarżonego jest całkowicie bezzasadny i niczym nieuzasadniony. Z uwagi na jego treść Sąd odwoławczy zinterpretował go wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Z uwagi na fakt, iż nie zachodzi konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości, a materiał dowodowy zebrany w sprawie jest kompletny Sąd odwoławczy uznał wniosek oskarżonego za bezzasadny.		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	

Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zaskarżony wyrok został utrzymany w mocy, z wyjątkiem orzeczenia w przedmiocie przypisania sprawstwa oskarżonemu za przestępstwo z art. 224 § 2 k.k. popełnionego na szkodę A. S. (pkt. VII wyroku), podstawy prawnej skazania (pkt. VII wyroku) oraz wykreślenia z podstawy prawnej art.11 § 2 k.k. (pkt VII wyroku)	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Wyrok ten, zarówno w zakresie sprawstwa zarzucanych oskarżonemu czynów, które zostały w sposób wystarczający wykazane, jak i w zakresie orzeczonej kary i środków karnych, jest w pełni prawidłowy. W tym też zakresie wyrok ten należało uznać za słuszny i trafny. Ocena dowodów została dokonana przez Sąd pierwszej instancji zgodnie z zasadami wiedzy logiki i doświadczenia życiowego. Sąd uwzględnił całokształt okoliczności, a uzasadnienie logicznie przekonuje do zajętogo stanowiska oraz do poszczególnych rozstrzygnięć dotyczących rodzaju i wysokości kary oraz nawiązki. W tym miejscu należy zaznaczyć, że apelację od wyroku Sądu pierwszej instancji złożył zarówno obrońca oskarżonego jak i sam oskarżony. O ile obrońca wskazał szereg zarzutów, które były przedmiotem rozpoznania Sądu odwoławczego, tak apelacja oskarżonego opierała się na lakonicznym stwierdzeniu, iż oskarżony nie zgadza się z wyrokiem Sądu I instancji i żąda ponownego rozpatrzenia sprawy.	
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany

<p>Sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok ten sposób, że wyeliminował z opisu przypisanych oskarżonemu A. K. (1) w pkt VII czynów sformułowanie: „stosował wobec niego groźby bezprawne” a z kwalifikacji art. 224 § 2 k.k. i art. 11 § 2 k.k. oraz za podstawę prawną skazania przyjął art. 226 § 1 k.k..</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>Powodem powyższej zmiany była zasadność zarzutu obrońcy opisanego w pkt. 3.3. Sąd pierwszej instancji w opisie czynu zarzucanego i przypisanego sprawcy, tj. z art. art. 224 § 2 k.k (w zakresie pkt. VII wyroku), nie wskazuje na realizację znamienia „celu zmuszenia funkcjonariusza publicznego albo osoby do pomocy mu przybranej do przedsięwzięcia lub zaniechania prawnej czynności służbowej”, w związku z czym nie można oskarżonemu przypisać powyższego przestępstwa z uwagi na brak realizacji ustawowych znamion i kierunek apelacji. Konsekwencją wyeliminowania z kwalifikacji prawnej wskazanej w pkt. VII wyroku, przestępstwa z 224 § 2 k.k, jest również wykreślenie kumulatywnego zbiegu przepisów, tj. art. 11 § 2 k.k., gdyż wykreślony przepis pozostawał w zbiegu jedynie ze skutecznie przypisanym oskarżonemu przestępstwem z art. 226 § 1 k.k., który w związku z powyższym stanowił podstawę wymiaru kary, nie zaś art. 224 § 2 k.k w zw. z art. 11 § 3 k.k</p>	

<p>1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i></p>		
<p>1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</i></p>		
<p>5.3.1.1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>
<p>Zwięźle o powodach uchylecia</p>		
<p>5.3.1.2.1.</p>	<p>Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>

Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III IV	<p>Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego A. K. (1) w całości od ponoszenia kosztów procesu za postępowanie odwoławcze, w tym od opłaty za drugą instancję. Sytuacja materialna, majątkowa i rodzinna oraz wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności w ocenie Sądu Odwoławczego przemawia za tego rodzaju orzeczeniem.</p> <p>Na podstawie § 17 ust. 2 pkt 4 i § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej</p>

udzielonej przez adwokata z urzędu w zw. z § 11 ust .2 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz kierując się orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 23 kwietnia 2020 r., sygn. akt: SK 66/19, Sąd zasądził od Skarbu Państwa stosowaną kwotę tytułem nieopłaconych kosztów obrony z urzędu oskarżonego w postępowaniu odwoławczym.

7. PODPIS

0.1.1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcie co do winy.		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana

0.1.1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	oskarżony		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcie co do winy oraz kary.		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------